

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418207006
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418207006.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Q. B., nar. XX. XX. XXXX a A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov: matka Bc. D. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., T. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Petrom Belovičom, advokátom, so sídlom Šaľa, Hollého 1854/9 a otec P. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., C. XX, o návrhu matky na určenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. júna 2021 č. k. 11P/286/2018-993 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie otca zaviazal prispievať na výživu maloletých detí: Q. B., nar. XX. XX. XXXX a A. B., nar. XX. XX. XXXX tak, že na maloletú Q. vo výške 150 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 100 eur mesačne od 03. 07. 2018 do 30. 06. 2021 a od 01. 07. 2021 naďalej, na maloletú Q. vo výške 170 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 120 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky (I.). Druhým výrokom rozhodol, že ročné výživné na maloleté dieťa: Q. B., za obdobie od 03. 07. 2018 do 30. 06. 2021 vo výške 4.011,60 eura je otec povinný zaplatiť naraz do 15. 08. 2021. Zročné výživné na maloleté dieťa: A. B., za obdobie od 03. 07. 2018 do 30. 06. 2021 vo výške 2.211,60 eura otca zaviazal zaplatiť naraz do 15. 08. 2021 (III.) O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 232 ods. 1 až 4 CSP. Uviedol, že matka sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaným návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k 11P/286/2018-449 zo dňa 21. 01. 2020. Rozsudok napadli odvolaním obaja rodičia. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 9CoP/25/2020-792 zo dňa 15. 12. 2020 rozsudok súdu v napadnutých výrokoch týkajúcich sa úpravy styku otca s maloletými deťmi (V.,VI.,VII.,VIII.), v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu matky ohľadne vydania cestovného dokladu maloletým deťom a ohľadne zriadenia a dispozície s peňažnými účtami maloletých detí (IX.) a v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu otca ohľadne pravidelnej komunikácie s maloletými deťmi (X.) potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na mal. Q. a mal. A. (I.), vo výrokoch o zročnom výživnom (III.,IV.) a vo výroku o náhrade trov konania (XI.) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Matka svojím podaním doručeným súdu dňa 14. 05. 2021 žiadala, aby súd zaviazal otca platiť výživné od 03. 07. 2018 do 30. 06. 2020 na maloletú Q. v sume 150 eur mesačne, na maloletého A. v sume 100 eur mesačne, od 01. 07. 2020 do 30. 06.

2021 na maloletú Q. v sume 170 eur mesačne a na maloletého A. v sume 120 eur mesačne a od 01. 07. 2021 na maloletú Q. v sume 200 eur mesačne a na maloletého A. v sume 150 eur mesačne. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o výdavky na maloleté deti, považoval ich za primerané vo všetkých kategóriách, ktoré uviedla matka. Teda v kategórii strava, oblečenie, náklady na školu, škôlku, poplatky a bývanie. Z vykonaného a doplneného dokazovania súd teda ustálil, že matka má s maloletou Q. výdavky približne v sume 336 eur mesačne a s maloletým A. výdavky približne v sume 250 eur mesačne. Otec maloletých detí v čase prvého rozhodovania súdu o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom podnikal. Podľa Obchodného zákonníka je podnikanie činnosť vykonávaná za účelom dosahovania zisku. Súd konštatoval, že obranu otca, podľa ktorej sa mu v podnikaní nedarilo a preto nemohol riadne platiť výživné, považuje za nedostatočnú. Ak sa otcovi v podnikaní nedarilo, nič mu nebránilo zamestnať sa už skôr a dosahovať príjem adekvátny jeho vzdelaniu. Už vo svojom prvom rozhodnutí súd konštatoval, že potencialita príjmu otca umožňovala platiť výživné v takej výške, ako určil súd. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že po prvom rozhodnutí súdu o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom sa otec zamestnal a jeho príjem je vo výške 500 eur mesačne v čistom. Súd konštatoval, že otec ako vyučený strojník (sám uviedol, že má strojnícku priemyslovku), môže v súčasnosti zarábať viac finančných prostriedkov. V okolí bydliska otca sa nachádza podľa všeobecne známej skutočnosti niekoľko automobiliek, kde podľa názoru súdu, otca bez problémov zamestnajú a kde môže dosahovať vyšší príjem, ako dosahuje teraz. Súd mal ďalej preukázané, že od prvého rozhodnutia súdu v tejto veci, otec predal svojej plnoletej dcére a priateľke rodinný dom. Súd nemal preukázané, že by otec vrátil fyzickým osobám pôžičky tak, ako sám tvrdil, a ani nemal preukázané, že by boli otcovi finančné pôžičky poskytnuté. Súd konštatuje, že otec dostal finančné prostriedky za predaný dom na účet maloletej Q., takéto správanie sa zo strany otca je možné považovať za snahu vyhnúť sa plneniu svojich finančných povinností voči svojim dlžníkom a zneprehľadniť finančné transakcie uskutočnené po predaji rodinného domu. Inými slovami podľa názoru súdu, otcovi zostalo po predaji domu dostatok finančných prostriedkov tak, aby mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť určenú súdom. V tejto súvislosti súd konštatuje, že otec maloletých detí musel vedieť, že výživné má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov a teda aj pred vrátením pôžičiek, ktoré súd navyše nemal za preukázané, ak si otec nenechal dostatok finančných prostriedkov na riadne plnenie si svojej vyživovacej povinnosti, táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu maloletých detí. Podľa názoru súdu, má teda otec dostatok finančných prostriedkov, aby si mohol vyživovaciu povinnosť určenú súdom riadne plniť, potencialita príjmov otca umožňuje, aby otec zarábal viac finančných prostriedkov ako doteraz. Súd prvej inštancie zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť od 01. 07. 2021 kvôli tomu, že maloletý Bruno ide do 1. ročníka základnej školy od 1. septembra a maloletá Q. je na druhom stupni základnej školy. Je teda predpoklad, že matka bude k 01. 09. 2021 potrebovať viac finančných prostriedkov, navyše bude už počas prázdnin potrebovať peniaze na zabezpečenie školských potrieb na budúci školský rok. Súd zohľadnil pri určení výšky výživného aj osobnú starostlivosť matky o maloleté deti a takto určené výživné spolu s vyživovacou povinnosťou matky a rodinnými prídavkami, ktoré matka poberá, zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na odôvodnené potreby maloletých detí. Súd rozhodol o určení výživného od 03. 07. 2018, odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Súd mal preukázané, že otec od júla 2018 do 30.6.2021 zaplatil výživné na každé dieťa vo výške 1.388,40 eura. Otcovi teda vznikol nedoplatok na výživnom na maloletú Q. vo výške 4.011,60 eura a na maloletého A. vo výške 2.211,60 eura. Uvedené nedoplatky súd zaviazal otca zaplatiť naraz do 15. 08. 2021, pretože otec z predaja domu mal dostatok finančných prostriedkov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP. Konanie o úpravu práv a povinností voči maloletým deťom je možné začať aj bez návrhu a súd postupuje pri rozhodovaní o trovách konania podľa uvedeného ustanovenia. Vo výroku rozsudku súd žiadnemu z účastníkov trovy konania nepriznal, súd aplikoval uvedené ustanovenie zákona, pretože CMP neobsahuje výnimky z tohto ustanovenia. Podľa názoru súdu je ustanovenie § 52 CMP kogentné a nemožno sa od neho odchyliť. CMP neobsahuje pri úprave trov konania žiadne ustanovenie, ktoré by odkazovalo na CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, namietajúc, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutkový stav veci. Mal za to, že okresný súd opätovne dostatočne nepreskúmal závažné skutkové okolnosti tak, ako je uvedené v bodoch 21. a 22. rozsudku KS v Nitre, č. k. 9CoP/25/2020-792 zo dňa 15. 12. 2020 a dňa 22. 06. 2021 rozhodol opäť v jeho neprospech a len na základe nepodložených tvrdení matky. Návrh matky na výživné považuje za premrštený nielen z dôvodu jeho finančnej neschopnosti, ale rovnako matka takmer nijako nepodložila svoje tvrdenia faktami

a dokladmi. Z dokladov predložených matkou jasne vyplýva, že sú len účelovo pozbierané z viacerých rokov a sú často nečitateľné. Suma deklarovaná matkou na oblečenie pre maloletú Q. 80 eur mesačne a pre maloletého A. 50 eur mesačne je premrštená a nezakladá sa na pravde. Rovnako tvrdenie matky, že mal. Q. potrebuje už ženskú konfekciu, sa nezakladá na pravde. Q. nosí oblečenie vo veľkosti cca. 158 max. 164, čo zodpovedá stále detskej resp. dievčenskej konfekcii. Podľa jeho informácií veľa oblečenia dostávajú deti od známych alebo im ich matka sama ušije. Považoval za absurdné tvrdenie, že na deti nijako inak neprispieva než sumou 68,64 eura a že veci, ktoré deti dostanú u neho si nemôžu zobrať so sebou k matke. Už samá skutočnosť, že deti k nemu chodia každý nepárny víkend a počas prázdnin a sviatkov aj na dlhšie obdobie, je samozrejme spojená s bežnými nákladmi. Okrem iného kupuje deťom rôzne darčeky nielen na sviatky ako narodeniny, meniny, Vianoce, MDD a pod., ale aj pri bežnom stretávaní, kedy si ako každé iné dieťa, vyžadujú nákup rôznych drobností. Nemalé náklady na deti má spojené s dovozom pri ich preberaní a odovzdávaní, ktoré súd nepochopiteľne dal výhradne na jeho ťarchu. Tiež poukázal na to, že matka uvádzala, že býva v dome svojich rodičov, ktorým prispieva 300 eur mesačne. Napriek tomu, že sa jedná o pomerne vysokú čiastku, táto nebola doposiaľ nijako zdokumentovaná. Pokiaľ by boli náklady na maloletých do 30. 06. 2021 také, ako tvrdí matka, z daného by vyplývalo, že na maloletých vynaloží mesačne 586 eur + náklady na bývanie 300 eur + náklady na cestu do zamestnania 100 eur + predpokladané náklady na svoju osobu min. 200 eur (čo je spolu cca. 1186,- Eur mesačne, takže suma evidentne vyššia ako jej príjem), v takom prípade by matke z uvedeného zárobku nezostávali žiadne financie. Považoval za absolútne nereálne a zavádzajúce tvrdenie matky, že investovala do prerábky cudzej nehnuteľnosti vlastných 12.000 eur a súd by sa mal zamyslieť nad tým, či sú tvrdenia matky pravdivé. Tiež má za to, že rekonštrukcia a nákup nábytku, ktorú matka podnikla v dome jej rodičov nebola nevyhnutná. Tiež uviedol, že matka si už tretí rok dovoľí platiť právne zastúpenie, čo pri jeho skúsenostiach predstavuje nemalé náklady. Hradenie pupočníkovej krvi mal. Q. a rovnako aj poistenie maloletých považuje za kladné no však v momentálnej finančnej situácii za nadštandardné. Tiež namietal tvrdenia matky, že kvôli dištančnému vyučovaniu mal. Q., bola nútená jej zakúpiť tablet a taktiež do svojich nákladov zahrňuje paušál mobilného telefónu pre maloletú, ktoré zariadenia podľa jeho názoru maloleté nepotrebuje. Matka podľa jeho udania využíva deti voči nemu ako donucovací prostriedok k vymoženiu si finančných prostriedkov, rovnako ich dokázateľne manipuluje proti nemu, preto sa komunikácia medzi matkou a ním dostala takmer na nulovú hranicu. Matka ho neinformuje, ani s ním nekonzultuje dôležité záležitosti, o ktorých by mali rodičia maloletých rozhodovať spoločne. Uviedol, že práve od obdobia, odkedy matka žiada zvýšiť výživné, od 01. 07. 2021 sú obe deti u neho na letných prázdninách celkovo počas obdobia jedného mesiaca, tým pádom je matka výrazne odbremenená od financovania maloletých, preto je úplne nepochopiteľné, prečo súd schválil túto jej požiadavku. Čo sa týka zmien na jeho strane od júna 2020, je pravdou, že nehnuteľnosť, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve bola predaná za sumu 255. 240 eur, táto nehnuteľnosť však bola zaťažená nielen pôvodným hypotekárnym úverom voči VÚB banke vo výške 77.229,06 eura, ale aj ťarchou zo strany daňového úradu vo výške 47. 934,16 eura, čiže celková hodnota len tiarch predstavuje výšku 125.163,22 eur. Bez uhradenia oboch tiarch by bola nehnuteľnosť absolútne nepredajná, čo je nespochybniteľné. O tom, že sa nehnuteľnosť nedala s týmito ťarchami predať ani za cenu 199.000 eur vedela aj matka maloletých, s ktorou sa snažil predať nehnuteľnosť už tri roky pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti. Vo vzťahu k finančnej situácii jeho priateľky uviedol, že skutočnosť, týkajúca sa výšky jej mesačného príjmu nijako nedokazuje jej skutočné imanie a jej platobné schopnosti. K obvineniu o zneužívaní účtu maloletej Q. uviedol, že tento účet je bežný a nie sporiaci, ako to neustále tvrdí matka a nie je v rozpore so zákonom, ak ho používa na vlastné účely ako disponent. Nikdy neboli zo spomínaného účtu použité peniaze, ktoré by patrili maloletej Q. a vyjadrenie kolíznej opatrovníčky, že „zneužíva“ účet maloletej je nemiestne. Ďalej uviedol, že pokiaľ matka nie je ochotná s ním záležitosti ohľadne krstu detí a prvého svätého prijímania a podobné záležitosti vopred prediskutovať a bude v týchto veciach naďalej samostatne rozhodovať, nevidí žiaden dôvod, aby finančne na spomenuté prispieval. Je zarážajúce, že súd bez akéhokoľvek dokazovania jednostranne prišiel k záveru, že jeho podnikateľské možnosti a schopnosti boli a sú lepšie, ako uvádza a súd automaticky vychádzal z názoru, že pokiaľ má niekto živnosť, znamená to, že v podnikaní musí byť jednoznačne úspešný a jeho príjmy sú nadpriemerné. Je presvedčený, že neexistuje zákon, ktorý by určoval minimálnu výšku zisku pre živnostníka, ako podmienku pre založenie alebo udržanie živnosti. Nemenej zrážajúce, ba až ponižujúce je konštatovanie súdu, že ako vyučený strojár, môže zarábať viac finančných prostriedkov. Súd taktiež nijako neprihliada na fakt, že má ešte stále exekúcie vo výške cca 7.000 eur a zamestnávateľia majú s týmto faktom problémy. Rovnako neberie do úvahy fakt, že pandemická situácia je nepriaznivá nielen pre trh práce, ale hlavne pre drobných podnikateľov, najmä v gastronomickom sektore, ktorým sa poslednou dobou zapodieval a v neposlednom rade súd neberie do úvahy ani jeho vyšší vek, v ktorom už nie je

také jednoduché nájsť si prácu. Osobne nie je spokojný s výškou jeho terajších príjmov a preto si naďalej hľadá prácu. Je taktiež zarážajúce, že súd sa zapodieva úrovňou jeho zamestnania, no to, že matka zmenila zamestnanie za zamestnanie s nižším príjmom a podstatne vzdialenejšie od jej bydliska, čím si znížila príjem a zvýšila náklady na cestovanie, súd nijako neposudzuje. Tak ako je zreteľné aj z jeho výplatnej pásky, jeho čistá mzda sa pohybuje vo výške cca. 500 eur, z čoho po odrátaní približne 120 eur na exekúcie a platenia výživného na maloletú B., Q. a A. cca. 170 eur, mu na živobytie zostáva len životné minimum. Tiež uviedol, že všetky písomne uzavreté pôžičky do dňa 21. 01. 2020, týkajúce sa jeho fyzickej osoby, boli riadne súdu preukázané a doložené. Predajom nehnuteľnosti mu na účet mal. Q. bolo celkovo pripísaných 61.962,94 eura, z čoho vrátenie pôžičiek predstavuje 60.000 eur takže zostatok činil 1.962,94 eur. Dňa 30. 06. 2020 zaplatil za zdravotné poistenie VŠZP sumu 488,11 eura a dňa 16. 07. 2020 vybral v hotovosti sumu 700 eur na zaplatenie výživného na maloletú B. B. za obdobie 01. - 07.2020. Celkový zostatok z predaja domu teda činil 774,83 eura. Napriek tomu, že by si mal byť vedomý faktu, že podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, nie je si vedomý, že by existovala akákoľvek inštitúcia alebo subjekt resp. veriteľ, ktorý by nepožadoval späť svoje pôžičky od dlžníka a v prípade, že dlžník nesplatí svoj záväzok, je automaticky sankciovaný. Súd absolútne neprihliada na skutočnosť, že záväzky hlavne voči daňovému úradu, vznikli ešte počas spolužitia s matkou a jednostranne vyhlásil, že tieto záväzky sú len jeho ťarchou a problémom, ktorý si má sám vyriešiť a že navrhovateľka s nimi nemá nič spoločného. Má za to, že okresný súd opätovne riadne nepreskúmal danú záležitosť a tým neobjektívne až zaujato posúdil situáciu a na základe nepodložených a vymyslených tvrdení matky a jej PZ, rozhodol nespravodlivo, až likvidačné voči jeho osobe, čím mu rozhodne spôsobí opätovné obrovské problémy ako tomu bolo aj po vynesení rozsudku dňa 21. 01. 2020 v podobe exekúcií, obmedzení, prípadne trestného rozkazu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil určené výživné a určiť nové výživné od obdobia 03. 07. 2018 na maloletú Q. vo výške max. 50 eur mesačne a na maloletého A. taktiež vo výške max. 50 eur mesačne. Taktiež žiadal zrušiť určené ročné výživné na maloleté deti.

3. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník a uviedol, že sa pridržiava svojich doterajších ústnych a písomných vyjadrení v rámci súdneho konania. Zastal názor, že prvoinštančný súd vykonal potrebné dokazovanie pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z tohto dôvodu navrhol, aby rozsudok prvoinštančného súdu Krajský súd v Nitre v plnom rozsahu potvrdil.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, udávajúc že otcom označené odvolacie dôvody sú v texte odvolania nedostatočne konkretizované, teda nie je uvedené, aké navrhnuté dôkazy súd nevykonal a aké ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené, podľa názoru otca zadávajú dôvod na jeho domnienku, že zistený skutkový stav neobstojí. Má za to, že súdu riadne vykladovala a odôvodnila návrh, pokiaľ ide o určenie odôvodnených potrieb maloletých detí. Konanie prebieha od novembra 2018 a od toho času až do vyhlásenia napadnutého rozsudku sa potreby detí aj zmenili, deti vyrástli, Q. navštevuje druhý stupeň ZŠ (v čase podania návrhu 2018 bola žiačkou 3.ročníka ZŠ), A. je od septembra žiakom 1. ročníka ZŠ. Deti v tomto veku (najmä Q.) veľmi rýchlo rastú, na každé ročné obdobie potrebujú nové topánky, bundy, tričká, nohavice, mikiny, spodnú bielizeň, pyžamo Takisto hygienické potreby, školské pomôcky, cvičebný úbor, tenisky atď. Otec zrejme nemá ani tušenie, aké sú skutočné, a vôbec nie prestelené náklady na dve školopovinné deti. Pokiaľ ide o námietky otca, že je nereálne a zavádzajúce jej tvrdenie, že investovala do prerábky rodinného domu svojich rodičov sumu 12.000 eur, tieto námietky sú nedôvodné. Rekonštrukcia domu bola uskutočnená čiastočne z vlastných finančných prostriedkov v celkovej sume cca 12.000 eur - tieto peniaze jej dali jej rodičia, dar v rovnakej sume dostal aj jej brat a čiastočne ju financovali jej rodičia v sume cca 10.000 eur. Dôvodom tejto rekonštrukcie bolo vytvorenie stabilného bývania pre ňu a deti, nakoľko s ohľadom na jej príjem a skutočnosť, že otec neprispieva na ich výživu čiastkou, ktorá by pokrývala skutočné potreby detí, si nemohla dovoliť vziať si hypotekárny úver za účelom zabezpečenia vlastného bývania. Vytvorením samostatnej bytovej jednotky majú deti vytvorené vlastné bývanie, oddelene od ostatných členov domácnosti - starých rodičov. Pokiaľ ide o ne/nutnosť zakúpenia tabletu pre účely dištančného vzdelávania, informácie o spôsobe výučby priateľkinej dcéry sú v tomto smere irelevantné, pretože v tomto konaní nie je predmetom úprava práv a povinností k priateľkinej dcére. Čo sa týka mobilného telefónu, zastáva názor, že v dnešnej dobe je pre 11-ročné dievča normálne, aby malo mobilný telefón, čo jej umožňuje sa s dcérou kedykoľvek spojiť a aj ona prostredníctvom neho komunikuje so spolužiakmi a kamarátmi. K existujúcemu účtu maloletej Q., ktorého disponentom je výlučne otec uviedla, že keďže Q. v čase podania návrhu mala 8 rokov, dnes má 11 rokov, tak asi ťažko možno účet vedený na meno maloletej považovať vo svojej podstate za iný ako sporiaci účet, zvlášť za situácie, ak s ním dieťa pre svoj vek samé nedisponuje. Je

jasné a otec to aj sám potvrdzuje, že peniaze z predaja nehnuteľnosti mu prišli na účet jeho maloletého dieťaťa. Toto je zneužívanie účtu maloletého dieťaťa, konanie v rozpore so záujmami maloletej a vedomé vyhybanie sa zaplateniu svojich záväzkov. Argumenty o jeho snahe „sprehľadniť“ všetky jeho transakcie sú nepravdivé. Faktom je, že tento účet Q. nie je na žiadny prospech; jediný, kto z jeho vedenia na meno maloletej profituje, je otec maloletých detí, ktorý si je vedomý toho, že na prostriedky na takomto účte mu súdny exekútor nemôže siahnuť, čo sa potvrdilo aj v priebehu tohto konania. Pokiaľ ide o údajnú pôžičku od otca povinného rodiča, p. P. B., v sume 10.000 eur, táto je preukazovaná zmluvou o pôžičke znejúcej na sumu 11.000 eur, ktorá kľudne mohla byť napísaná otcom maloletých detí po začatí tohto konania. Nie je možné verifikovať jej pravosť a ani správnosť, podpis na nej nie je úradne osvedčený. Údajná pôžička od p. F. Y. v sume 2.300 eur - takúto pôžičku otec počas konania netvrdil a ani nijak nepreukazoval, spomenul ju až na poslednom pojednávaní a žiadne doklady k nej nepredložil. Mgr. F. Y. je riaditeľ Directreal P., t.j. realitnej kancelárie, ktorá inzerovala otcovu nehnuteľnosť v roku 2019-2020; táto pôžička je podľa jej názoru nevierohodná a nepreukázaná a preto možno mať aj zásadné pochybnosti o tom, že takáto pôžička vôbec vznikla. Údajné pôžičky veriteľa K. K. sú nepreukázané a zmluvy o nich kľudne mohli byť napísané otcom maloletých detí po začatí tohto konania. Nie je možné verifikovať ich pravosť a ani správnosť, podpisy na listinách nie sú úradne osvedčené. Údajné pôžičky od priateľky otca D. R. - takéto pôžičky, ako uvádza v odvolaní, otec počas konania netvrdil a ani nijak nepreukazoval. Platby, ktoré boli cca od 9/2019 do 6/2020 poukazované priateľkou otca na účet maloletej Q., neboli označované ako pôžička; nakoľko spolu žili v spoločnej domácnosti, tieto sumy zrejme slúžili na uspokojovanie spoločných alebo otcových potrieb, čo je v zásade z pohľadu tohto konania úplne nepodstatné. Údajná pôžička od dcéry T. B., ktorá je spolunadobúdateľkou otcovej nehnuteľnosti - takúto pôžičku, ako uvádza v odvolaní, otec počas konania netvrdil a ani nijak nepreukazoval; nespomenul ju ani na poslednom pojednávaní. Z jednoduchšej matematiky vyplýva, že ak kúpna cena nehnuteľnosti bolo dohodnutá v sume 255.240 eur a sám otec uvádza, že hodnota dlhov, ktoré boli z kúpnej ceny uhradené, bola 125.163,22 eura, potom otec mal na základe obsahu kúpnej zmluvy, ktorú vlastnoručne podpísal, obdržať titulom kúpnej ceny po zohľadnení dvoch zabezpečených záväzkov celkovo sumu 130.076,78 eura. Ak v konaní bolo preukázané, že na účet maloletej Q. boli v 6/2020 pripísané finančné prostriedky v celkovej sume 61.962,94 eura, potom „vo vzduchu lieta“ ešte suma 68.113,84 eura, ktorá nie je zo strany otca hodnoverne podložená. Takisto nie sú hodnoverne podložené ani platby, ktoré zrealizoval otec z prijatých peňazí v celkovej sume 61.962,94 eura. Otec z dohodnutej kúpnej ceny neuhradil ani čiastočne prednostné a vykonateľné pohľadávky na výživnom, ktoré majú prednosť pred akýmkoľvek výdavkami povinného rodiča. Hlavným kritériom na určenie výživného pre maloleté deti nie je aktuálny zárobok z pracovného pomeru povinného rodiča, ale jeho celkové možnosti a schopnosti pre dosiahnutie adekvátneho príjmu. Tieto sú ovplyvnené vzdelaním, praxou, manuálnymi zručnosťami, vekom, zdravotným stavom a v neposlednom rade aj reálnymi možnosťami danými lokalitou bydliska povinného rodiča. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky kritéria pre určenie výšky vyživovacej povinnosti v tomto konkrétnom prípade a správne vychádzal z potenciality príjmu, pričom do času, kým otec nemal pozastavenú živnosť, zodpovedá zákonným kritériám aj určenie výživného podľa ust. § 63 zákona č. 36/2005 Z.z. zákona o rodine. Otec za celé obdobie 3 rokov trvania tohto súdneho konania vôbec nerefletoval ani na vekom sa zvyšujúce potreby maloletých detí a úplne odignoroval súdne rozhodnutia, z ktorých vyplývala súdom určená výška výživného a ktoré rozhodnutia boli predbežne vykonateľné, preto bol právne povinný sa nimi riadiť pri plnení svojej vyživovacej povinnosti. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. K vyjadreniu matky k podanému odvolaniu sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že odvolacie dôvody pod písmenom a/ a c/ sú v texte odvolania všeobecne uvedené z dôvodu, že súd rozhodol na základe nedokázaných faktov. Pokiaľ to bolo nutné, mali byť uplatnené ďalšie prostriedky procesnej obrany napríklad predvolanie svedkov, prešetrenie zmluvy, rozsiahlejšia kontrola dokladov predložených matkou maloletých a predloženie nepredložených dokladov, ktoré matka uvádza ako svoje výdavky na deti, bývanie... Má za to, že nie som oprávnený určovať súdu tieto postupy, ale naopak, súd by mal konať v zmysle spravodlivosti a zabezpečiť hodnoverné, reálne dôkazy, aby tak mohol spravodlivo rozhodnúť, čo sa nestalo. Súd rozhodol voči jeho osobe nespravodlivo a ohľadom určenia výšky výživného až likvidačne. Fakt, že Q. nosí ženskú konfekciu matka sama uviedla ako argument vyšších nákladov na Q. na pojednávaní dňa 22. 06. 2021, tým si matka opäť odporuje. Sama matka uvádza vo svojom vyjadrení, že za odôvodnené potreby detí považuje aj ubytovanie, stravu v domácnosti, výlety, tábory atď., no zároveň je pre ňu zarážajúce, že rovnaké náklady uviedol i on ako prispievanie, resp. jeho náklady na deti. Naďalej spochybňuje tvrdenia matky o jej uvedených príjmoch a výdavkoch a podľa jeho znalostí dom navrhovateľkiných rodičov nebolo nutné prerábať na to, aby mali deti kde plnohodnotne

bývať, ide čisto o matkin komfort. Porovnávanie jeho detí, hlavne Q. s rovnako starou dcérou jeho priateľky, nepovažuje v žiadnom prípade za irelevantné, pretože už 4. rok žijú v spoločnej domácnosti a vidí, čo pokrýva potreby takéhoto dieťaťa a vie to aj reálne posúdiť. Ohľadom vyjadrenia sa k účtu maloletej Q. - pokiaľ má navrhovateľka, resp. jej PZ problém niektoré vklady či výbery identifikovať, ako píše vo svojom vyjadrení, je ochotný im tieto ozrejmiť. Tým, že pri predaji nehnuteľnosti a iných drobných platbách použil účet maloletej a nie účet akejkoľvek inej tretej osoby, poskytol pre matku (ktorá si sama vyžiadala zasielanie týchto výpisov), možnosť absolútnej prehľadnosti o jeho finančných transakciách, ku ktorým by v nijakom inom prípade nemala prístup a nijako týmito transakciami maloleťú nepoškodil. Takže neustále osočovanie a očierňovanie jeho osoby ohľadom užívania účtu maloletej je úplne neopodstatnené. Ohľadom snahy matky spochybniť všetky pôžičky uvedené na účte, uviedol, že všetky pôžičky na súdnom pojednávaní riadne ozrejmil, čo je zaznamenané aj v zápisnici, resp. rozsudku. Vzhľadom na to, že sa jedná o jeho rodinu nepotreboval spisovať žiadne zmluvy, no napriek tomu tieto s nimi kvôli dobrým rodinným vzťahom spísal. Občiansky zákonník neukladá povinnosť zmluvným stranám uzatvoriť zmluvu o pôžičke písomne, takže ústna zmluva o pôžičke je platná a účinná. Z predaja domu mu nezostali žiadne iné finančné prostriedky, len tie, ktoré uviedol aj na súdnom pojednávaní dňa 22. 06. 2021. Matka sama vo svojom vyjadrení konštatuje, že nebolo z jej strany možné vymáhať jej pohľadávky cestou exekučného konania, vzhľadom na jeho viacpočetné už prebiehajúce exekúcie a nemajetnosť. Týmto navrhovateľka jasne potvrdzuje jeho doterajšie tvrdenia o zlej finančnej situácii. Uviedol, že dňa 16. 08. 2021 skončil s vážnymi zdravotnými problémami a následkami v nemocnici a doposiaľ je práceneschopný. Tým sa jeho celkové možnosti a schopnosti pre dosiahnutie adekvátneho príjmu omnoho viac obmedzili.

6. Otec v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že súdu jasne preukázal jeho doterajšie finančné možnosti a schopnosti, ktoré nijako nekorešponujú s návrhom matky maloletých a jeho následného odobrenia OS NZ. Rozsudok vydaný na základe návrhu matky je pre neho likvidačný s poukazaním na jeho preukázané príjmy najskôr z podnikateľskej činnosti za rok 2018-2020, následne z jeho mzdy, ktorú poberal od októbra 2020 do augusta 2021. Od 16. 08. 2021, kedy sa dostal do vážnych zdravotných ťažkostí, je dlhodobo práceneschopný a poberá len nemocenskú dávku vo výške cca 330 eur mesačne. Netreba ešte opomenúť jeho vyživovaciu povinnosť k dcére B. B., ktorá je momentálne v maturitnom ročníku na strednej škole. Žiaden z týchto faktov nebol ÚPSVaR, resp. kolíznou opatrovníčkou nijako zohľadnený. Je presvedčený, že úrad sociálnej kurately by mal zastávať záujem maloletých nielen vo veci výšky výživného, ktoré je matkou umelo nadhodnotené, ale taktiež by sociálna kuratela mala brať do úvahy, či je v záujme maloletých, aby sa ich otec dostal do závažných problémov spôsobených likvidačnou výškou určeného výživného. Má 8 exekúcií vo výške cca 7000 eur, za nezaplatené výživné bol na neho dokonca vydaný trestný rozkaz č. 3T/68/2020-155, v ktorom bol podmienčne odsúdený na odňatie slobody na 3 mesiace. Myslí, že nie je v záujme maloletých, aby bol odsúdený a vzatý do väzby a navyše nespravodlivo. Taktiež nie je v záujme maloletých, aby im bol matkou pravidelne a zámerne obmedzovaný styk s otcom. Je si vedomý, že deti majú svoje potreby, aj faktu, že ním platené výživné nie je dostatočné, no žiaľ nie je nijako schopný platiť vyššie výživné, ako platí, t. j. 100 eur mesačne na obe deti. S vyjadrením kolíznej opatrovníčky nesúhlasil a žiadal aby súd vzal do úvahy jeho vyjadrenia a argumenty ohľadom danej veci.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

8. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že matka dňa 27. 11. 2018 doručila súdu prvej inštancie návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom B.- Q., nar. XX. XX. XXXX a A., nar. XX. XX. XXXX, ktorým žiadala maloleté deti zveriť do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia sú oprávnení deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otca žiadala zaviazat' na platenie výživného na maloleťú Q. vo výške 200 eur mesačne a na maloleťého A. vo výške 170 eur mesačne, počnúc od 03. 07. 2018. Súčasne navrhla upraviť styk otca s maloletými deťmi tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s deťmi v bežnom režime každý páry týždeň od piatku 17.30 hodiny do nedele 18.00 hodiny a v špeciálnom režime každý rok cez letné prázdniny od 01. 07. od 9.00 hodiny do 15. 07. do 19.00 hodiny a od 01. 08. od 9.00 hodiny do 15. 08. do 19.00 hodiny, každý páry rok cez Veľkonočné sviatky od Veľkého piatku od 9.00 hodiny do soboty 18.00 hodiny a nepáry rok vo

Veľkonočný pondelok od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny a každý párný rok cez vianočné prázdniny od 25. 12. od 9.00 hodiny do 27. 12. do 18.00 hodiny a nepárny rok od 30. 12. od 9.00 hodiny do 01. 01. do 18.00 hodiny s tým, že v uvedenom čase sa neuplatňuje styk v bežnom režime. V návrhu dôvodila, že účastníci konania sú rodičmi maloletej Q., nar. 17. 07. 2010 a maloletého A., nar. XX. XX. XXXX, ktorí do 03. 07. 2018 žili v spoločnej domácnosti v B., ul. C. XX. Matka sa spolu s deťmi zo spoločnej domácnosti odsťahovala a býva v rodičovskom dome svojich rodičov v C.. Uviedla, že otec od júla 2018 prispieva na výživu mal. Q. sumou 50 eur mesačne a na výživu mal. A. tiež sumou 50 eur mesačne. Toto výživné považuje za neprimerane nízke, vzhľadom na potreby detí a možnosti otca. Styk otca s deťmi prebieha takisto nie bezproblémovo a je vhodné, aby ho súd upravil súdnym rozhodnutím. Ona je od 27. 08. 2018 zamestnaná v spoločnosti KAUFAND Slovenská republika v. o. s., pričom jej priemerný mesačný príjem za obdobie od nástupu do práce je cca 1080 eur mesačne. Otec detí je podnikateľ, má živnostenské oprávnenie na obchodné meno P. B.- SHOKER, zároveň je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti SHOCKER SLOVAKIA s. r. o., spoločníkom s 50% obchodným podielom a konateľom v spoločnosti SHOCKER s. r. o., ktorú spoluvlastní so B. J. a konateľom v spoločnosti BBC SLOVAKIA s. r. o., ktorou jedinou spoločníčkou je matka. Mala za to, že je potrebné rozhodnúť o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, nakoľko s otcom dieťaťa ako rodičia spolu nežijú a otec na výživu detí prispieva v nedostatočnej miere. Rovnako mala za to, že je nevyhnutné upraviť stretávanie sa s deťmi tak, aby v čo najväčšej miere boli eliminované konflikty ohľadom stretávania sa.

9. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21. januára 2020 č. k. 11P/286/2018-449, ktorým zveril maloleté deti Q. B., nar. XX. XX. XXXX a A. B., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal prispievať na výživu na maloletú Q. vo výške 150 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 100 eur mesačne od 03. 08. 2018, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Zročné výživné na maloletú Q. za obdobie od 03. 08. 2018 do 31. 01. 2020 vo výške 2.079,36 eura uložil otcovi platiť v splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku. Zročné výživné na maloletého A. za obdobie od 03. 08. 2018 do 31. 01. 2020 vo výške 1.129,36 eura rovnako súd uložil otcovi zaplatiť v splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku. Ďalšími výrokmi rozhodnutia súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletými deťmi tak v bežnom roku ako i počas sviatkov. Tiež rozhodol o zamietnutí návrhu matky ohľadne cestovných dokladov maloletých detí a ohľadne účtu maloletých detí. Rovnako zamietol i návrh otca ohľadne pravidelnej komunikácie s maloletými deťmi. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 15. decembra 2020 č. k. 9CoP/25/2020-792 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch týkajúcich sa úpravy styku otca s maloletou Q., nar. XX. XX. XXXX a maloletým A., nar. XX. XX. XXXX(V., VI., VII, VIII.), v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu matky ohľadne vydania cestovného dokladu maloletým deťom a ohľadne zriadenia a dispozície s peňažnými účtami maloletých detí (IX.) a v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu otca ohľadne pravidelnej komunikácie s maloletými deťmi (X.) potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na mal. Q. a mal. A. (I.), vo výrokoch o zročnom výživnom (III., IV.) a vo výroku o náhrade trov konania(XI.) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom, a to o určení vyživovacej povinnosti otca na mal. Q. a mal. A., o zročnom výživnom a o náhrade trov konania.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytované. Výživné pre dieťa slúži nielen k uspokojovaniu jeho výživy v užšom zmysle, ale i k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, hygiena atď.), ako aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelanie, príprava na budúcnosť, kultúra, športové a rekreačné potreby). Teda, na strane oprávneného treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej

úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie, a to potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi. Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, schopností a spôsobu prípravy na budúce povolanie i celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé súčasne i od schopností a možností rodičov. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti a tiež možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Zohľadňuje aj jeho majetkové pomery a to, či má vyživovaciu povinnosť voči iným osobám. Navyše, súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti rodiča prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

13. Zásada, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové a majetkové možnosti, plynú z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky sily na dôsledné zaistenie výživy svojich detí a vyvarovali sa každého konania, ktoré má negatívny dopad na možnosť zabezpečenia výživy detí. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného.

14. Vychádzajúc zo súdom prvej inštancie riadne zisteného skutkového stavu, dospel odvolací súd k rovnakému záveru (ako súd prvej inštancie), že v prejednávanej právnej veci je dôvodné konštatovať, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletej Q. vo výške 150 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 100 eur mesačne, a to za obdobie od 03. 07. 2018 do 30. 06. 2021 a následne od 01. 07. 2021 výživným na maloletú Q. vo výške 170 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 120 eur mesačne, z tých dôvodov, ako ich v napadnutom rozhodnutí správne uzavrel súd prvej inštancie. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne posúdil všetky významné okolnosti, určujúce rozhodovanie súdu o výške výživného, keď za primerané možnostiam a schopnostiam otca ako i odôvodneným potrebám dieťaťa považoval ním určené výživné na obe maloleté deti.

15. Pokiaľ otec v podanom odvolaní argumentoval, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, takáto argumentácia otca nie je namieste, pretože z obsahu spisu jednak nevyplývajú žiadne relevantné návrhy otca na vykonanie dôkazov, ktoré by súd nevykonal ako i vzhľadom na súdom prvej inštancie riadne zistený skutkový stav samotný súd vykonanie ďalších dôkazov odôvodnenie nepovažoval za potrebné. Táto argumentácia otca je navyše len v rovine jeho všeobecného konštatovania, bez ozrejmenia, ktoré konkrétne dôkazy, z jeho pohľadu dôležité, súd prvej inštancie nevykonal. Rovnako sa odvolací súd nestotožňuje s tvrdením otca, že súd prvej inštancie nesprávne, resp. neúplne zistil skutkový stav veci, keď v priebehu troch rokov trvajúceho konania na súde prvej inštancie súd prvej inštancie vykonal dostatok dôkazov na to, aby úplne zistil skutkový stav veci. Pokiaľ má otec za to, že bolo dôvodné vykonávať dokazovanie i na objasnenie tých skutočností, ktoré neboli účastníkmi konania spochybnené, resp. rozporované, takýto postup súdu by bol neúčelný a nadbytočný.

16. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považoval za primerané matkou vyčíslené výdavky na odôvodnené potreby maloletých detí vo výške 336 eur na maloletú Q. a 250 eur na maloletého A., ktoré odôvodnené potreby v komplexe zahŕňajú výdavky súvisiace so stravovaním detí, ošatením, bývaním, zdravotným stavom, školskými a mimoškolskými aktivitami a výdavkami ako i záujmovými aktivitami a pod. Pokiaľ otec považuje za neprimerané výdavky na ošatenie vyčíslené matkou na maloletú Q. sumou 80 eur mesačne a na maloletého A. sumou 50 eur mesačne, ani s takouto námietkou otca sa odvolací súd nestotožňuje. I bez toho, že by matka pracne odkladala pokladničné doklady o nákupe ošatenia pre deti v priebehu roka, ročný výdavok na nákup všetkého ošatenia pre 12 ročné dieťa vo výške 960 eur a pre 7 ročného chlapca vo výške 600 eur nemožno považovať za nadhodnotený, tak ako sa otec domnieva, keď je len prirodzenou a všeobecne známou skutočnosťou, že deťom vo veku maloletých detí B. sa v dôsledku ich dospievania a vývinu mení i konfekčná veľkosť, s následnou požiadavkou na nákup nového oblečenia, spravidla s priamou úmerou vyššej ceny pri väčšej konfekčnej

veľkosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, matkou v komplexe vyčíslené výdavky na maloleté deti v žiadnom prípade nie je možné považovať za nadhodnotené a také, ktoré by bolo potrebné osobitne preukazovať po jednotlivých položkách, pretože ňou vyčíslené sumy výdavkov zodpovedajú primeraným výdavkom na deti vo veku maloletých detí účastníkov konania. Pokiaľ otec tvrdí, že deťom kupuje darčeky pri príležitosti sviatkov, resp. rôzne drobnosti pri stretnutí, takýto postoj otca vo vzťahu k deťom je samozrejme deťom na prospech, nič to však nemení na to, že prvoradým účelom výživného je uhrádzanie odôvodnených potrieb detí a ich výdavkov ktoré majú pravidelný spotrebný charakter.

17. Námietky otca smerujúce k rekonštrukcii rodičovského domu matky a k jej financovaniu sú vo vzťahu k posúdeniu jeho schopností a možností vyživovať deti úplne bezpredmetné a nemajú žiadny vplyv na vyhodnotenie týchto jeho schopností a možností, preto sa k nim odvolací súd ako k nie relevantným ani ďalej vyjadrovať nebude. Rovnako odvolacie námietky otca súvisiace s problémami rodičov pri realizovaní styku otca s deťmi s posúdením výšky jeho vyživovacej povinnosti k deťom nesúvisia, keď konanie o úprave styku je právoplatne skončené a odvolací súd sa k týmto námietkam otca ďalej nevyjadruje.

18. Pokiaľ matka dcére zakúpila tablet ako i pokiaľ dieťa disponuje mobilným telefónom, čo otec v oboch prípadoch považoval za nadbytočné, odvolací súd je toho názoru, že tieto zariadenia možno už aktuálne považovať za bežné veci spotrebného charakteru, ktoré zvlášť v dobe dištančného vyučovania treba považovať i za nevyhnutnosť a nie nadštandard. Rovnako treba nazerať i na to, že 12 ročné dieťa disponuje mobilným telefónom, ktorý tiež aktuálne nemožno považovať na nadštandard. Skutočnosť, že dieťa partnerky otca tieto zariadenia nevyužíva, na uvedené nemá vplyv, keď tak ako vo vzťahu k namietaným výdavkom otcom na ošatenie detí i tieto veci využívané deťmi vo veku maloletej Q. sú aktuálne už vecami bežného charakteru.

19. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie určil zvýšené výživné práve od 01. 07. 2021, od ktorého obdobia bude mať obe deti na letných prázdninách s tomu zodpovedajúcemu výdavkami na jeho strane, je potrebné uviesť, že súd neurčuje, resp. nezvyšuje výživné len na daný konkrétny mesiac, ale posudzujúc komplexne schopnosti a možnosti rodiča ako i odôvodnené potreby detí určuje resp. zvyšuje výživné na obdobie následné od počiatku jeho určenia resp. zvýšenia, pričom v danom prípade súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosť, že výdavky na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti v súvislosti s ich nástupom do školy, resp. vyššieho stupňa školského vzdelávania budú vyššie, jednak do budúca a jednak z hľadiska materiálnej prípravy detí na túto výučbu, ktorá logicky bude prebiehať pred obdobím nástupu do školy.

20. Pokiaľ otec namietal vyhodnotenie jeho schopností a možností plniť si vyživovaciu povinnosť súdom prvej inštancie, možnosti a schopnosti otca plniť si vyživovaciu povinnosť je potrebné vyhodnotiť len tak, že otec má reálny potenciál na to, aby si v súdom určenej výške vyživovaciu povinnosť na deti riadne plnil. Nie je namieste tvrdenie otca, že súd posúdil tieto jeho schopnosti a možnosti tak, že pokiaľ má niekto živnosť, znamená to, že v podnikaní musí byť jednoznačne úspešný a mať nadpriemerné príjmy, keď rozhodnutie otca podnikáť bez reálneho výkonu tejto činnosti a príjmu z tejto činnosti nemožno hodnotiť ako jeho objektívnu nemožnosť dosahovať príjem, ktorá by mala vplyv na jeho možnosti a schopnosti vyživovať deti. Súd prvej inštancie správne podotkol, že otcovi nič nebránilo sa pri neúspechu jeho podnikateľskej činnosti zamestnať sa skôr, čo však neurobil, napriek tomu, že v podnikaní sa mu nedarilo dlhodobejšie a v takomto stave zotrval. V kontexte uvedeného súd prvej inštancie správne prihliadol na princíp potenciality príjmov otca, zohľadňujúc ktorý potom poskytoval otcovi objektívnu možnosť dosahovať príjem, ktorý vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, zodpovedá jeho schopnostiam vyživovať deti v súdom prvej inštancie určenej výške. Navyše súd prvej inštancie prihliadol správne i na fakt, že otec predal nehnuteľnosť, čo má nesporne vplyv na jeho možnosť vyživovať deti. I keď otec v tejto súvislosti primárne poukazoval na fakt, že z prostriedkov z predaja nehnuteľnosti uhrádzal všetky dlhy, ktorými bol zaťažený, s tým že aktuálne má ešte dlh vo výške 7.000 eur, na ktorý podľa jeho udania súd prvej inštancie neprihliadol, je potrebné uviesť, že táto argumentácia otca nie je namieste, keď skutočne jeho primárnou povinnosťou ako rodiča je uspokojiť potreby jeho maloletých detí formou platenia výživného, na ktorú skutočnosť nemôže mať vplyv existencia dlhov otca a prihliadanie na tieto finančné záväzky otca v neprospech primárneho zabezpečenia výživy maloletých detí. Potom aj podľa názoru odvolacieho súdu, zohľadňujúc vyššie konštatované, otec má reálny potenciál na to, aby si v súdom určenej výške vyživovaciu povinnosť na deti plnil. Pokiaľ otec poukazoval na jeho zdravotný stav, ktorý mu zrejme podľa

jeho udania nemá umožniť plnohodnotný výkon pracovnej činnosti, je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania nevyplýval taký stav, že by otcovi vo výkone práce bránil jeho zdravotný stav a otec tieto skutočnosti ani nepreukázal.

21. V kontexte všetkých zásadných okolností tejto veci potom možno uzavrieť, že pokiaľ by obaja rodičia prispeli na výživu maloletých detí B., a to na maloletú Q. otec výživným 170 eur mesačne (predtým 150 eur mesačne), za účelom zabezpečenia odôvodnených potrieb dieťaťa matka pri súčasnom výkone osobnej starostlivosti o dieťa prispeje na jej výživu v zásade rovnakou sumou 166 eur mesačne, bude výživa maloletej Q. pokrytá na dostatočne úrovni. Rovnako vo vzťahu k maloletému A., výživné zo strany otca vo výške 120 eur mesačne (predtým 100 eur mesačne) pokryje potreby dieťaťa približne v rozsahu 1, s rovnakým príspevkom zo strany matky, ktorá navyše rovnako zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa. V žiadnom prípade tak rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k otcovi nemožno považovať za nespravodlivé tak ako to otec vníma, pretože tak matka, ktorá navyše zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti i otec má povinnosť podieľať sa na úhrade odôvodnených potrieb maloletých detí v porovnateľnom rozsahu, keď jeho schopnosti a možnosti plniť si túto elementárnu rodičovskú povinnosť nemožno vyhodnotiť ako menšie, resp. iné ako má matka dieťaťa, pričom niet žiadneho opodstatneného dôvodu na to, aby sa bremeno vyživovať deti prenieslo vo výraznej miere len na ňu, čo sa v zásade plnením si vyživovacej povinnosti otca v oveľa menšom rozsahu doposiaľ dialo. Táto povinnosť prináleží obom rodičom a práve rodič, ktorý má deti v osobnej starostlivosti ani nemá možnosť zvažovať, v akej miere a či zabezpečí výživu maloletých detí vo všetkých jej aspektoch a túto fakticky musí pokryť bez toho, že by mal možnosť nepokryť ju vôbec resp. v menšom rozsahu, čo sa na druhej strane zo strany otca dialo. Práve takéto nazeranie otca na plnenie si vyživovacej povinnosti rodičov by bolo nespravodlivým nie vo vzťahu k jeho osobe, ktorý si v zásade určil (do rozhodnutia súdu) sám výšku, ktorou na výživu detí prispeje, ale vo vzťahu k matke detí, ktorá fakticky výživu detí zabezpečovala a zabezpečuje a túto musí zabezpečiť tak, že všetky (minimálne) základné potreby detí musia byť uspokojené, bez toho, že by mala možnosť nekonať tak z dôvodu, že na uvedené nemá dostatok finančných prostriedkov.

22. Vzhľadom na vyššie konštatované, je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého detí B. výživným tak ako ho v správnej výške určil súd prvej inštancie, z ktorého dôvodu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).